

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XLVII. Litigatio Qvanto Ecclesiasticis familiar, tanto cautius
declinanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

mini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes. Tit. 3. versic. 9. Stultas autem quaestiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis deuīt: sunt enim inutiles & vanae, 1. Corinth. 11. vers. 16. Si quis videtur contentiosus esse, nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei. Philip. 2. v. 3. Nihil per contentionem neque inanem gloriam. Sanē Apostolus censuit potius iniuriam patiendam, quam iure contendendum, praesertim cum sinistra opinione, 1. Corinth. 6. vers. 7. doctus utique à Christo, Matth. 5. vers. 40. Ei, inquit, qui vult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium.

§. Quod adeo verum est, vt neque gentiles fugerit. Chilonis tria praecepta aureis literis Delphis consecrata fuere. 1. Noscete ipsum. 2. Ne nimium capias. 3. Aeris alieni atque litis miseriam fac effugas.

CAPVT XLVII.

LITIGATIO QVANTO ECCLESIA-
sticis familiar., tanto cautius de-
clinanda.

§. **H**Oc contendendi & litigandi studium siue potius vitium, quanto minus à Clericis alienum, tanto studiosius euitandum, hoc enim humani generis hostis inter fratres serere semper conatus est, quemadmodum de Abel & Cain, Genesis quarto, versic. quinto. De Joseph & fratribus eius legitimis, Genesis trigesimo septimo, versiculo quarto. Quin parum aberat, ab omnium illo sanctissimo Collegio, nempe Apostolico, Lucae vigesimo secundo, versiculo vigesimo quarto. Matthaei decimo octauo, primo. capite vigesimo, vigesimo quarto. nisi pacificator Christus Jesus intercessisset, ac Sathanam repente reiecisset.

§. Hæc

§. Hæc lis & contentio ne se insinuet, & clanculum irrepat in Capitula, cœtus publicos atque Consilia magnopere prouidendum Ecclesiasticis, quod & cauet Synodus Toletana 11. in formula celebrandi Concilii, & habetur 5. quæst. 4. cap. 3. In loco, inquit, benedictionis confidēs Domini Sacerdotes, nullus debet, aut indiscrētis vocibus perstrepere, aut quibuslibet tumultibus perturbare: nullus etiā fabulis vanis, aut risibus agi: & [quod est deterius] obstinatis disceptationibus tumultuosas vices effundere. Si quis enim, ut Apostolus ait Iacobus cap. 1. vers. 26. Putat se religiosum esse, non refranans linguam suam, sed seducens cor suum: huius vana est religio, cultum enim suum iustitia perdit, quando silentia iudiciorum obstrepentium turbo confundit, dicente Prophetā Isaiā 32. v. 17. Erit cultus iustitiæ silentium. Debet ergo quicquid aut confidentium consultationibus agitur, aut ab accusantium parte proponitur: sic mitissima relatione verborum proferri, ut nec controuersis vocibus sensus audientium perturbent; nec iudicii vigorem tumultu enervent; &c.

CAPVT XLVIII.

QVÆ MERITO A CONTENTIONE
auocare debeant.

§. **V**T à contentione & iurgio longius absint, eius à se causas remoucant, quæ potissimum sunt Arrogantia & ira litigii prouocantes. superbia & iracundia, nam ut ait Salom. Prou. 11. v. 2. Inter superbos semper sunt iurgia. Et c. 15. v. 18. Vir iracundus prouocat rixas, qui patiens est, mitigat suscitatas. Meminerint & 1. quod contentio sit improbi, nota ingenii, Prou. 17. v. 11. Semper iurgia querit malus, angelus autem crudelis mittitur contra eum. Aristot. lib. 4. Etic. c. 6. Litigiosi, & morosi sunt, qui nullam sibi rationem habere putant, ne sint molesti. Quod vsuuenit arrogantibus, & irascentibus, ac stomachantibus. Quod & docet Apostolus Rom. 1. v. 29. & 1. Corinth. 3.